

Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἄρτι εἶχε καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Μόλις ὑπέφωσκε τὸ λυκαυγές, ὅτε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀνέρχοντο μυστηριώδη τινὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἐξελάμβανέ τις ὡς συμμορίαν παπαρίζων μεταβαίνόντων πρὸς ἀνεύρεσιν θύματος. Ἦσαν ἀπεναντίας ἀστυνομικὰ ὄργανα μεταβαίνοντα πρὸς ἀνεύρεσιν... ἐνὸς βραβιέως!

Εἶχε διαδοθῇ, ἀγνωστον πῶς, ὅτι ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἐκ Πειραιῶς ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος· καὶ ἡ ἀστυνομία μετέβαινε νὰ τὸν ἐξιχνιάσῃ, καὶ ἐπειδὴ εὗρισκετο ἐπὶ οὐδετέρου ἐδάφους ἐλήφθη πρόνοια νὰ συμπαρίσταται κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα καὶ ὁ ἐν Πειραιεὶ πρόξενος τῆς Σερβίας. Τίποτε δὲν ἔλειπεν· καὶ αὐτὸ τὸ ὄργανον τῆς καταδίκης ἦτο παρόν, εἰς δημοσιογράφος δηλαδὴ ἐντολὴν ἔχων νὰ ὑποβάλλῃ εἰς συνέντευξιν τὸν ἀτυχῆ ἡγεμόνα.

Πλησιάζουν ἕνα ἐπιβάτην, ὅστις ἦτο Βούλγαρος μεταβαίνων εἰς Ἰταλίαν. Τὸν ἐρωτοῦν, αὐτὸς δὲ μὴ γνωρίζων ἄλλην γλῶσσαν ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς του καὶ νομίζων, ὅτι τὸν ἐξετάζουν ποῦ μεταβαίνει ἀπαντᾷ:

— Μιλάνον.

— Ἀ! ἐδῶ εἶνε! ἀνακραυγάζουν ἐν θριάβῳ οἱ ἀστυνόμοι καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐρευνοῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀτμοπλοίου. Προστρέχει ὁ πλοίαρχος, μαυθάνει τὴν αἰτίαν, διαμαρτύρεται, λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἡγεμὼν εἰς τὸ πλοῖόν του.

— Δὲν τ' ἀκοῦμε αὐτά! λέγουν οἱ ἀστυνόμοι νὰ μᾶς τὸν παραδώσῃς ἀμέσως. Θὰ τὸν παραλάβωμεν διὰ τῆς βίας καὶ διὰ τῆς... Σερβίας, προσθέτουσι δεικνύοντες τὸν παριστάμενον πρόξενον.

Ἐνεργεῖται γενικὴ ἐρευνα καὶ ὁ Μιλάνος δὲν ἀνακαλύπτεται. Οἱ ἀστυνόμοι ἐκφράζουν τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι θὰ ἡυτοκτόνησεν, ἴσως ριφθεὶς κατὰ τὸν διάπλουον εἰς τὴν θάλασσαν, κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα τώρα συρμόν καὶ ἀποφασίσαντες νὰ συντάξωσι πρακτικὸν ἀπέρχονται λυπημένοι.

Ἐν τούτοις τὸ γεγονός γνωσθὲν παρήγαγε μεγάλην αἵσθησιν ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον Χαβᾶς ἐτηλεγράφησε τὰ ἑξῆς.

Ἀθῆναι, 7/19 Ἰουνίου. Σήμερον ἐγένετο ἐν Πειραιεὶ ἀπόπειρα συλλήψεως τοῦ βασιλέως Μιλάνου. Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἔθηκε τὴν Α. Μ. ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἀναμένεται προσεχῆς διακοίνωσις τῶν Ἀντιβασιλέων τῆς Σερβίας.

..

Ἄλλη κίνησις εἰς τὰ Πατήσια μετὰ θορύβου πολλοῦ. Κατηλθόν λύκοι, μάλιστα λύκοι ὡς διεβεβαίωσαν αἱ ἐφημερίδες ἐκ τῶν ὁρέων διὰ νὰ πίνουν νερόν.

Νὰ ζητοῦν νερόν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν!... Τί ἀνόητοι λύκοι! Τοὺς ἤξιζε νὰ τοὺς στείλουν διὰ τωφρονισμὸν εἰς τὸ... Πρακτικὸν Λύκειον!

Ἠγέρθησαν ὁμῶς ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ εἶδους τῶν μυθικῶν αὐτῶν ζώων, καὶ ἀπεδείχθη σχεδὸν, ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐχαρκατήρισαν αὐτὰ ὡς λύκους ἐπλανήθησαν, διότι τὰ εἶδαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ λυκαυγῆτος.

..

Τὴν ἄκραν κοινωνικὴν γαλήνην ἐτάραξε παροδικὸν ἐπεισῶδιον, συζητήσεις ἐν τῷ τύπῳ περὶ τοῦ κώδικος τῆς μονομαχίας.

Καὶ ἦτο τόσον βιαία ἡ συζήτησις, ὥστε ἠκούσθη λέγων εἰς τῶν ἀναγνωστῶν:

— Ἄν ἐξακουλοθῇσιν αὐτὴ ἡ συζήτησις περὶ τοῦ κώδικος, θὰ μὲ πιᾶσιν ἀφεύκτως κωδικοπόνοιοι!

..

Τὸ ἀνόστον αὐτὸ λογοπαίγνιον μοῦ ὑπενθυμίζει ἐνεκα τῆς συγγενείας τῶν ἰδεῶν, μίαν παρατήρησιν φίλου μου ἱατροῦ μεθ' οὗ συνωμίλουν κατ' αὐτὰς περὶ τῆς ἐν γένει κινήσεως.

Δεικνύων σωροὺς ἁώρους ἀχλαδίων καὶ ἄλλων καρπῶν ἐκτεθειμένων πρὸς πώλησιν εἰς τὰ ὀπωροπωλεῖα μοὶ εἶπεν:

— Αὐτὰ εἶνε τὰ μόνα πράγματα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ προκαλέσωσι κίνησιν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς τὰς Ἀθήνας!...

ΣΤΡΕΨΙΔΟΜΕ

NEA

Ὁ Βίσμαρκ τῶν Ἑλλήνων προβάλλει κηδεμῶν.
ἐξήρθη νέος πάλιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔρως
κι' ὅταν ἀκόμη εἶνε κι' ὁ Βίσμαρκ μεθ' ἡμῶν
ὅστιν κατοχὴν μας ἔσται κι' αὐτὸ καὶ τᾶλλο μέρος.
Ἐν τούτοις ὡς τὰ γίνουσι δικά μας τόσα μέρη
δὲ δοῦμε τί θὰ γίνῃ κι' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι.

✱

Ἐν τῷ Σύνταγμα ἐπάνω ὁ Δήμαρχος θὰ στήσῃ
τοῦ Ἀἰφωέλ τὸν Πύργον, ποῦ εἶνε ὁ Παρίσι,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ θὰ βλέπῃ μὲ μάτι αἰετοῦ
τὰ σύννεφα τῆς βρώμας καὶ τοῦ κονιορτοῦ.
Καὶ τῆς Βασιλοπούλας ἐγίνηκαν οἱ γάμοι
μὲ τὸν χρυσὸν τοῦ Παύλου τὸν Δοῦκα τὸν ἀντάμν.

✱

Ἐπὶ τοῖς γάμοις τούτοις τῆς προσφιλοῦς Αὐλῆς
ἔλ' ἢ Ἑλλάς ἐγείλα, ἔλ' ἢ Ἑλλάς ἐσκίρτα,
θερμῶς δὲ συνεχάρη γι' αὐτὸ τοῦς βασιλεῖς
καὶ ὁ σεληνιασμένος ἐκεῖνος μὲ τὰ σπέρτα.
Δι' αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων τὸ θεωρεῖ καθήκον
τοῦ πρώτου Γεωργίου τὰ συγχαρῆ τὸν οἶκον.

✱

Ἄλλ' ὁμῶς μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν πολλῆς
πῶς τὸ οὐροδοχεῖον γαρμίζουσι τῆς Βουλῆς,
κι' ἴσως αὐτὸς ὁ χῶρος μεγάλως τιμηθῇ
κι' εἰς τοῦτον τοῦ Δημάρχου ὁ ἀνδρὶς στήθῃ,
κι' ἐγὼ τὰ τόσα ἔργα ἐκείνου ἐκτιμῶν
δὲν θὰ οὐρῶ ποτέ μου κι' εἰς τοῦτον τὸν βωμόν.

Σουρῆ